

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/48/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012204687
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012204687.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G. P., bytom J., R. E., zastúpený Mgr. Zuzanou Zajíčkovou, advokátkou, AK so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 17, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/75/2012-44 zo dňa 4. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/75/2012-44 zo dňa 4. marca 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 14. septembra 2012 č. XXX XXX XXXX v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. marca 2013. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 14. septembra 2012 odporkyňa podľa § 112 ods. 4 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) navrhovateľovi od 31. augusta 2012 uvoľnila výplatu starobného dôchodku v sume 788,50 Eur mesačne.

Navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne návrhom - opravným prostriedkom, doručeným Krajskému súdu dňa 31. októbra 2012, navrhol rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 14. septembra 2012 zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Súd v konaní podľa § 250l a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v spojení s rozhodnutím zo dňa 20. marca 2013 v rozsahu dôvodov, ktoré uviedol navrhovateľ i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

Krajský súd po citácii relevantných právnych predpisov v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že nárok na výplatu starobného dôchodku v novourčenej sume vníka podľa § 293ce ods. 2 zákona č.

461/2003 Z. z. v znení zákona č. 413/2012 Z. z. odo dňa podania žiadosti o nový výpočet, najskôr však od 1. januára 2013.

Ku dňu dovriešenia dôchodkového veku navrhovateľ mal nárok na starobný dôchodok v sume 763,30 eur mesačne. Nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku navrhovateľovi netrval v období od 24. marca 2011 do 30. augusta 2012. Od dátumu priznania predčasného starobného dôchodku do dovriešenia dôchodkového veku navrhovateľovi netrval nárok na výplatu predčasného starobného dôchodku 526 dní a preto suma starobného dôchodku sa navrhovateľovi zvýšila o 9,0 % čo predstavuje 68,69700000,-eur mesačne a po zaokrúhlení predstavuje suma starobného dôchodku 832,-eur mesačne. Taktiež bol starobný dôchodok navrhovateľa zvyšovaný v súlade s § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. ako i Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

Krajský súd ďalej uviedol, že neakceptoval návrh právnej zástupkyne navrhovateľa na prerušenie konania s tým, aby sa obrátil na ústavný súd o preskúmanie súladu ustanovenia § 293bt ods.3 v nadväznosti na ustanovenie § 69 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. s čl. 12 a čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie, pretože rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Dôvodil tým, že krajský súd sa vo svojom rozsudku odvoláva na znenie ustanovenia § 69a zákona č. 461/2003 Z. z., ktoré bolo do zákona č. 461/2003 Z. z. doplnené zákonom č. 413/2012 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2013, teda v čase rozhodovania správneho orgánu dňa 14. septembra 2012 nebolo platné a účinné. Právna istota pre každého je jedným zo základných znakov a predpokladov právneho štátu, pričom podstata spočíva v tom, že každý sa môže spoliehať na efektívnu ochranu zo strany štátu pri realizácii svojho subjektívneho práva, t. j. štát musí chrániť a zachovávať ako aj vo vlastnej legislatíve dôsledne rešpektovať základné práva a slobody a nemôže pripustiť spätnú účinnosť právnych noriem a právnych predpisov - retroaktivitu.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že pre vady v postupe súdu prvého stupňa bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/75/2012-44 zo dňa 4. marca 2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 14. septembra 2012 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. marca 2013, ktorými správny orgán rozhodol o sume starobného dôchodku navrhovateľa.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Konanie v správnom súdnictve sa začína vždy na návrh (podaním žaloby, opravného prostriedku, návrhu), pretože konanie vo verejnom súdnictve pojmovo nemožno začať inak ako podaním návrhu oprávnenou osobou. Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, z ktorej vyplýva pre navrhovateľa zákonná povinnosť označiť rozhodnutie, ktoré napáda.

V danom prípade odvolací súd udáva, že jednoznačne z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu - odporkyne vyplýva, že navrhovateľ svojim podaním, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Bratislave dňa 31. októbra 2012, žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupu odporkyne zo dňa 14. septembra 2012 č. XXX XXX XXXX. Žiadnym ďalším podaním nerozšíril svoj návrh i o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 20. marca 2013 č. XXX XXX XXXX X. Napriek tomu krajský súd svojím rozsudkom zo dňa 4. marca 2014 č. k. 8Sd/75/2012-44 konal a rozhodol i vo veci rozhodnutia odporkyne zo dňa 20. marca 2013 č. XXX XXX XXXX X, čím jednoznačne išiel vo svojej rozhodovacej právomoci nad rámec návrhu navrhovateľa a teda jeho dispozičného oprávnenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa sa uvedeným postupom dopustil v konaní procesného pochybenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude predovšetkým vyzvať navrhovateľa, aby sa vyjadril, či žiada preskúmať i rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. marca 2013 a vo veci opätovne rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.